

Reformationsdagen

Psalmer: L151, Ps1, 237, 373, L174, L172
Texter: 2 Kung 23:1-3, Judas 3, Joh 8:31-32

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Vi ska läsa både vers 3 och 4 i Judas brev eftersom det hör till samma stycke.
3 Mina älskade, trots min stora iver att skriva till er om vår gemensamma frälsning fann jag det nödvändigt att skriva och mana er fortsätta kämpa för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga. 4 Hos er har det nämligen nästlat sig in vissa personer vars dom för länge sedan är förutsagd i Skriften. De är gudlösa, de förvränger vår Guds nåd till försvar för omoral och förnekar vår ende Härskare och Herre, Jesus Kristus.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Den kamp för tron som Judas manar oss till är inte en kamp vi ska kämpa för att få den frälsande tron. Vi kan inte av vårt eget förstånd eller vår egen kraft tro på Jesus eller komma till honom. Det är den helige Andes arbete att väcka tron i våra hjärtan, helga och bevara oss i den rätta tron. Men han gör det genom evangelium. Den kamp vi manas till är att försvara evangeliet som har makt att frälsa våra själar.

Jesus sände den helige Ande till apostlarna precis som han hade lovat och de blev fyllda med kraft från höjden. Den helige Ande inspirerade dem att skriva ner de ord och det budskap som han ville ha bevarat för framtiden. Genom dessa ord och detta budskap verkar den helige Ande. Genom evangelium kallar han människor till tro och upplyser dem med sina gåvor. Men blir Andens verktyg förstört så blir inte arbetet utfört. Blir apostlarnas ord förvrängda, blir budskapet förfalskat, så är det inte längre en Guds kraft till frälsning. Den kamp för tron som Judas manar oss till är kampen för att försvara evangeliet. Vi ska inte bara förkunna Guds väldiga gärningar, vi ska också försvara budskapet så att det förblir det ursprungliga Andens verktyg till frälsning som apostlarna en gång överlämnade till kristenheten.

Kampen gäller alltså att försvara det budskap som är nödvändigt för vår frälsning. Det rena och oförfalskade evangeliet är vår enda livlina till Gud och allt fiffel med det – som när man lägger till något, drar bort något, eller ändrar på budskapet – förstör människors relation till Gud. Guds ord behöver inte uppdateras för varje ny generation utan Judas säger att det blev överlämnat en gång för alla till de heliga. Vi ska inte vänta nya uppenbarelser. Vi ska heller inte tänka att vår moderna tid kräver en högre, mer uppdaterad förståelse av kristensdomens budskap än vad folk fick från

apostlarna.

Judas hade helst velat skriva om glada nyheter. Han kände sig ivrig att skriva om vår gemensamma frälsning i Kristus, om hur evangeliet blev förkunnat till människors frälsning, hur församlingarna växte och de troende använde Andens gåvor för att tjäna Gud och varandra, och den härlighet som väntar oss på Kristi dag. Men han hade nåtts av förskräckliga nyheter. Det var inte bara den helige Ande som var verksam. Satan och hans allierade var också ständigt verksamma. Kyrkan hade blivit infiltrerad av fienden och evangeliet var hotat. Det gjorde det nödvändigt för honom att skriva och mana till kamp och försvar.

Den onda andemakten är organiserad i avdelningar, med högre och lägre befäl. *Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna* skriver Paulus. Dessa andemakter har lång erfarenhet av att förstöra kyrkan som vi kan förstå när vi läser Gamla testamentets historia. Strategierna har inte ändrats och Judas nämner två markörer för Satans verksamhet. I alla tider kommer Satan att attackera kyrkan på två fronter:

Ett angrepp kommer utifrån. Det är otroende och gudlösa som använder olika typer av fysiskt eller psykiskt våld för att skada kyrkan: hån och förlöjligande, diskriminerande lagar, begränsade rättigheter, konfiskering av egendom, förföljelse, fängelse, tortyr och avrättningar. Open doors World Watch List 2019 listar 50 länder där förföljelsen av kristna är som värst. Men den andra formen av angrepp är ännu värre. Det är infiltration, alltså ett angrepp inifrån. Satan skaffar sig allierade inom kyrkan, om möjligt personer i ledarställning, vars verksamhet går ut på att ersätta Guds frälsande sanning med lögn från helvetet.

Angreppet inifrån går att bryta ner i två former, det ena gäller vad vi ska tro och det andra hur vi ska leva. Judas skriver: *Hos er har det nämligen nästlat sig in vissa personer vars dom för länge sedan är förutsagd i Skriften. De är gudlösa, de förvränger vår Guds nåd till försvar för omoral och förnekar vår ende Härskare och Herre, Jesus Kristus.*

När det gäller vad vi ska tro så förnekade de att Jesus är vår ende Härskare och Herre. Det är en allvarlig falsk lära för den slår undan grunden för evangeliet. Det är en falsk lära som förnekar treenigheten och därför gör människor främmande för den ende sanne Guden. Det är en förnekelse av att Gud själv, i Jesu Kristi person, led och dog för våra synder och uppstod på den tredje dagen. Om Jesus inte är sann Gud, om han bara var en vanlig människa, så skulle hans liv och oskyldiga död inte ha värdet av lösepenning för alla syndare i hela världen.

Judas andra anklagelse mot dem som nästlat sig in i församlingen var att de hade

förvrängt Guds nåd till försvar för omoral. De undervisade på annat sätt än apostlarna. De lärde folk att de inte längre behövde kämpa så hårt mot frestelser eftersom allt ändå till slut blir förlåtet av Guds nåd. De fick höra att de kunde de leva som de ville. Allt de gjorde var ändå bara mänskligt och täcktes av nådens evangelium. Den tröst som Gud avsett för ångerfulla syndare gav de till obotfärdiga syndare.

Vi vet inte riktigt vilka som var de första mottagarna av Judas brev. Men Paulus hade uppmärksammat samma problem i församlingen i Rom. Han skriver: *Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Verkligen inte! 16 Vet ni inte att om ni ställer er som slavar under någon och lyder honom, då är ni hans slavar och det är honom ni lyder: antingen synden, vilket leder till död, eller lydnaden vilket leder till rättfärdighet?* (Rom 6:15,16)

Förnekelsen att Jesus Kristus är vår ende Härskare och Herre hittar vi uttalat i islam, judendom, hinduism, buddism och alla andra icke-kristna religioner. Men Satan har aldrig upphört att försöka introducera samma förnekelse i de kristna kyrkorna. Lika illa som öppen förnekelse - om inte värre - är det då man visserligen bekänner Kristi gudomliga natur men sedan i praktiken förnekar genom andra läror. Man attackerar exempelvis att Jesus är Herren genom att påstå att Skriften innehåller fel och brister. Det är ju genom sitt Ord som Kristus regerar i våra hjärtan och i sin kyrka. När teologer kritiserar Bibeln och vägrar underordna sig Skriftens auktoritet så är det att förneka att Jesus är deras ende Härskare och Herre. När kyrkoledare inte underordnar sig Skriften sätter de sig upp mot att Jesus är kyrkans ende Herre. Men det sker också när enskilda församlingsmedlemmar inte vill rätta sitt liv efter Skriften och inte vill lyssna när Ordet bestraffar synd i deras liv.

Satan arbetar hårt för att inspirera kristna att börja använda evangeliet om syndernas förlåtelse för att röja undan lagens varningar och hot. Satan vet att han har en anslutningspunkt hos oss alla för sådana lögn. Det är ett välkommet budskap för vår syndiga natur som då får mod att ge efter för Satans frestelser. Men det är en lögn från helvetet och sanningen är något helt annat. Kristna som inte vill omvända sig från syndiga tankar, ord eller gärningar riskerar sin frälsning. Hebreerbrevets författare skriver: *För om vi fortsätter att synda med vett och vilja efter att ha fått kunskap om sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna, 27 utan bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld som ska förtära motståndarna.* Stället handlar om förhärdelsen, alltså resultatet av att gång på gång fortsätta att bryta mot Guds vilja fast man fått veta vad som är Guds vilja. Det är resultatet av att behålla en synd i sitt liv utan att omvända sig fast man gång på gång blivit kallad till omvändelse. Till slut passerar man gränsen då det inte längre ges någon omvändelse utan bara en väntan på domen. Av det lär vi oss denna sanning: avvisa synden redan när den kommer som en frestelse - genomför inte Satans

frestelse i handling. Det var vad Gud lärde Kain i tidernas begynnelse, något som han ändå inte följde: *”Varför är du vred och varför är din blick så mörk? 7 Är det inte så att om du gör det som är gott, ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du ska råda över den.”* Det är en lögn från helvetet att kristna kan genomföra och behålla en och annan synd i sitt liv med argumentet att Guds nåd ändå till slut kommer att täcka allt.

När till exempel ett kristet par förstör sitt äktenskap med att bete sig illa mot varandra och till slut söker skilsmässa fast de vet att det är en synd så kan de resonera bort allvaret i det hela med att evangeliet förlåter alla synder. Det är ett exempel på att förvränga Guds nåd till försvar för omoral. Likadant är det med föräktenskapliga förbindelser, utomäktenskapliga förbindelser, eller homosexualitet, porrsurfande, fräckt tal, sexuella trakasserier och kränkningar - metoo-rörelsen har visat hur vanligt det är - eller annan sexuell omoral. Ingen ska tänka att den förlåtelse man hör i kyrkan varje gudstjänst nog ska täcka ytterligare en vecka i samma synd. Då har man förvrängt Guds nåd till försvar för omoral.

Vi ska be att Gud ger oss gåvan att skilja mellan andarna så att vi kan avslöja när ett budskap har sitt ursprung i helvetet. Vi ska be som Herren själv har lärt oss: att Gud ska skydda och bevara oss så att djävulen, världen och vårt eget kött inte bedrar oss eller vilseleder oss till en falsk tro, förtvivlan eller andra svåra synder. Vi ska be att när vi kommer i frestelse inte ska falla utan till sist övervinna och behålla segern. Vi ska be om kraft att fortsätta kämpa för den tro som en gång för alla blivit överlämnad åt de heliga. Det är nödvändigt för att vi också ska kunna fortsätta glädja oss över vår gemensamma frälsning. Amen.

Låt oss be

Jesus Kristus, du är vår ende Härskare och Herre. Regera med ditt rena Ord i våra hjärtan och liv, och i vår kyrka. Ge oss uthållighet så att vi fortsätter kämpa för att behålla ditt frälsande evangelium oförfalskat, för det är vår enda livlina till Gud. Hjälp oss att varje dag omvända oss från synden och vända oss till dig och den frälsning du vunnit. Bevara oss till evigt liv. Amen.